

нѣкого, но като се пазѣтъ да ги не удари пазачътъ. Щомъ като се качи нѣкой и иска да слѣзе, трѣбва да гледа кога ще се залиса пазачътъ и тогава да побѣгне. Пазачътъ има право да го гони до окръжността и ако сполучи да удари нѣкого, когато се качива или слеза, то тогава тѣхната половина лежи. Сѣщо и тѣхния пазачъ гледа да удари нѣкого отъ противниците въ окръжността.

По този начинъ играчите продължаватъ играта, до когато желятъ.

УЛОВЕНОТО МИШЧЕ.

(Разказва едно дѣте).

Ъ нашия зимникъ имаше запжнѣтъ капанъ за мишки. Веднѣжъ въ капана се бѣше хванѣло едно сивичко мишченце. Мама поиска да даде това мишче на котката, но азъ ъх помолихъ да не прави това, защото ми бѣше миличко. И какъ да не ми е мило? — то бѣше мѣничко, слабичко; горкото, цѣло трѣперѣше отъ страхъ!

Мама се съгласи. Азъ взехъ капана съ мишченцето и го поставихъ въ едно тъмно жгѣлче. Слѣдъ това всѣки день го обикаляхъ и прѣзъ рашетката на капана му пускахъ да яде кога каквото ми паднѣше въ рѣжа: парченце сланина, корица хлѣбецъ, захаръ и др., давахъ му и вода да пие.